

Sygn. akt II K 302/16

Sygn. akt PR Ds. 522.2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant – sekr.sąd. Milena Romańska

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Nidzicy Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20.01.2017r. i 09.02.2017r. sprawy

przeciwko **M. Z.** synowi J. i E. z d. M.

urodz. (...) w D.

oskarżonemu o to, że:

W dniu 08.07.2016 roku w godz. 20:00-20:30 w miejscowości K. na skrzyżowaniu drogi do miejscowości Z., woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą groził S. G. (1) pozbawieniem życia przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, iż mogą być spełnione, jednocześnie wziął udział w pobiciu S. G. (1), w ten sposób, że uderzał pięściami i kopał nogami po całym ciele doprowadzając wymienionego do stanu bezbronności, w wyniku czego S. G. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia klatki piersiowej, złamania kości nosa bez przemieszczenia i bez destrukcji przegrody nosowej, złamania kolca nosowego przedniego, kości szczęki, w następstwie czego S. G. (1) został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo naruszenia czynności narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn przewidziany w art. 158 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

o r z e k a:

I. Oskarżonego **M. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i za to z mocy art. 158 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **M. Z.** nawiązkę w kwocie 5.000 (pięć tysięcy pięćset) złotych na rzecz pokrzywdzonego S. G. (1);

III. Na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w całości.

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...)

Sygn. akt II K 302/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Pokrzywdzony S. G. (1) zamieszkuje w miejscowości (...) m.(...) gm.D..

W przeszłości pokrzywdzony wspólnie z oskarżonym M. Z. pracowali wcześniej u D. B. (1).

W dniu 08 lipca 2016 roku około godziny 20:00 pokrzywdzony S. G. (2) jechał na rowerze z miejscowości K.. Po drodze na skrzyżowaniu prowadzącym do miejscowości Z. pokrzywdzony spotkał P. P. i M. C., którzy jechali rowerami do okolicznego sklepu. Pokrzywdzony po rozmowie ze znajomymi postanowił na nich poczekać, aż ci będą wracać ze sklepu by razem udać się w kierunku miejscowości P.. P. P. jadąc na rowerze minął się z białym busem, w którym znajdowali się M. Z. i D. B. (2).

Kierujący białym busem widząc S. G. (2) na skrzyżowaniu dróg prowadzącym do miejscowości Z. zatrzymał pojazd. Z pojazdu wysiadł oskarżony M. Z. i D. B. (2), którzy zarzucili S. G. (2), że jak pracował u brata D. B. (1) to ukradł „maszynkę do drewna”. S. G. (2) słysząc kierowane pod swoim adresem zarzuty odpowiedział, że żadnych rzeczy nie ukradł. Wtedy M. Z. i D. B. (2) zaczęli grozić S. G. (2) pozbawieniem życia przy użyciu słów wulgarnych, zapowiadając pozbawienie życia pokrzywdzonego, który tych gróźb się przestraszył.

Jednocześnie M. Z. i D. B. (2) zaczęli go bić. Jako pierwszy cios z pięści wyprowadził D. B. (2) trafiając pokrzywdzonego w twarz, a następnie od tyłu podszedł do niego M. Z. i uderzył go pięścią w tył głowy i plecy. Następnie S. G. (2) został przewrócony przez napastników. Gdy leżał był przez D. B. (2) i M. Z. kopany po całym ciele m.in. w głowę, brzuch i klatkę piersiową, aby wymusił na S. G. (2) przyznanie się do kradzieży.

Wracający ze sklepu (...) widział z oddali, jak S. G. (2) jest bity przez napastników ale mu nie udzielił pomocy, ponieważ bał się.

Po odjechaniu przez napastników z miejsca zdarzenia P. P. podszedł do pokrzywdzonego i pomógł mu wstać.

Wskutek pobicia pokrzywdzony doznał stłuczenia klatki piersiowej, złamania kości nosa bez przemieszczenia i bez destrukcji przegrody nosowej, złamania kolca nosowego przedniego, które spowodowały naruszenie funkcji narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni, natomiast okoliczności zdarzenia, sposób zadawania i lokalizacja ciosów spowodowały, że pokrzywdzony narażony był co najmniej na wystąpienie skutku opisanego w art.157 § 1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody:

Zeznań P. P. [22v, k. 70-70v], zeznań S. G. (2) [k. 13v-14, 16v, 49, 68v-69], dokumentacji medycznej pokrzywdzonego [k. 15, 20], opinii pisemnej biegłego lekarza chirurga lek. med. K. K. [k. 25].

Oskarżony **M. Z.** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W złożonych zaprzeczył, aby w dniu 08 lipca 2016 roku widział się z pokrzywdzonym i zanegował jakkolwiek udział w zdarzeniu. Wyjaśnienia tej treści oskarżony podtrzymał w toku konfrontacji dodając, że w ogóle nie zna pokrzywdzonego.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. [k. 43-44, 50].

D. B. (2) zmarł w dniu 29 lipca 2016 roku. W związku z powyższym prowadzone dochodzenie w przedmiotowej sprawie względem D. B. (2) postanowieniem prokuratora z dnia 20 września 2016 roku zostało umorzone.

Dowody: odpis skrócony aktu zgonu [k. 32], postanowienie o umorzeniu dochodzenia w części [k. 40].

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie zasługują na wiarę. Wyjaśnienia, w których zaprzecza swój udział w pobiciu i groźeniu pokrzywdzonemu w ocenie Sądu stoją w sprzeczności z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, w szczególności zeznaniami pokrzywdzonego i świadka P. P..

W ocenie Sądu relacja poszkodowanego jak i świadka P. P. są wiarygodne. S. G. (1) od początku postępowania składał spójne i konsekwentne zeznania identyfikując sprawcę.

Dowód: zeznania S. G. (2) [k. 13v-14, 16v, 49, 68v-69].

Pokrzywdzony nie tylko opisał poszczególnych sprawców, ale również w sposób szczegółowy i wiarygodny opisał przebieg zdarzenia i rolę poszczególnych osób w tym oskarżonego.

Wskazać należy, że pokrzywdzony jak i P. P. są dla oskarżonego osobami obcymi, które nie mają żadnych racjonalnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Ponadto relacja S. G. (2) koresponduje z opinią biegłego z zakresu chirurgii. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości w świetle zgromadzonych dowodów, że poszkodowany na skutek zdarzenia z dnia 08 lipca 2016 roku doznał stosunkowo bolesnych obrażeń ciała. Z opinii biegłego lek. med. K. K. specjalisty chirurga, którą jako pełną, jasną i fachową Sąd ocenił jako wiarygodną wynika jednoznacznie, że S. G. (2) doznał stłuczenia klatki piersiowej, złamania kości nosa bez przemieszczenia i bez destrukcji przegrody nosowej, złamania kolca nosowego przedniego, które spowodowały naruszenie funkcji narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni. Z opinii biegłego jasno, że takie obrażenia mogły powstać w sposób i okolicznościach opisanych przez poszkodowanego [vide opinia k. 25].

Powyższe wnioski w zestawieniu z dokumentacją lekarską pozwalają na stwierdzenie, że zeznania poszkodowanego znajdują potwierdzenie w innych dowodach m.in. zeznaniach świadka P. P., który widział „jak oni – oskarżony wraz z D. B. (2) – stali koło S. i widać było jak machali rękami i nogami” [vide: zeznania P. P. k. 70v].

Zeznania złożone przez J. B. nic nie wniosły do ustalenia stanu faktycznego przebiegu zdarzenia z dnia 08 lipca 2016 roku z uwagi na fakt, że wymieniony nie był naocznym świadkiem tego zdarzenia i żadnej wiedzy na ten temat nie posiadał. Ponadto wskazywał, że w owym okresie czasu oskarżony mógł przebywać w okolicy miejscowości K. i jeździł samochodem marki V. (...) koloru zielonego [vide zeznania J. B. k. 46v, 69].

Zdaniem Sądu fakt „poruszania się” na co dzień przez oskarżonego samochodem koloru zielonego również nic nie wnosi do sprawy. Wskazać należy, że na miejsce zdarzenia oskarżony mógł poruszać się pojazdem „busem” koloru białego, który mógł stanowić własność D. B. (2) lub innej osoby. Ponadto pokrzywdzony jak i świadek P. P. jasno wskazywali, że oskarżony wraz z drugą osobą na miejsce zdarzenia przyjechali busem koloru białego.

W ocenie Sądu ocena całokształtu materiału dowodowego pozwala bez najmniejszych wątpliwości przyjąć, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Biorąc pod uwagę, że M. Z. jest osobą dorosłą, znającą obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania, a czyn zarzucany ma charakter prosty ze społecznego punktu widzenia uznać należy, że można i należy przypisać mu winę.

Nie budzi również wątpliwości kwestia kwalifikacji prawnej popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.

Oskarżony ewidentnie działał wspólnie wraz z D. B. (2). Obaj brali udział w zadawaniu pokrzywdzonemu ciosów oraz grozili mu pozbawieniem życia, które wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnione poczucie zagrożenia, które były wystosowane przed jak i w trakcie zadawania mu ciosów przez wymienionych. W związku z powyższym w pełni zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdzie zastosowanie art. 190 kk.

Ponadto okoliczności zdarzenia, sposób zadawania i lokalizacja ciosów spowodowały, że pokrzywdzony narażony był co najmniej na wystąpienie skutku opisanego w art. 157 § 1 kk, co nakazuje zakwalifikować występki oskarżonego jako przestępstwo z art. 158 § 1 kk.

W rezultacie, w świetle wszystkich przedstawionych powyżej okoliczności, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę bezwzględną pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy [pkt I sentencji wyroku].

Wymierzając za przypisany oskarżonemu czyn karę Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd ustalając wymiar kary brał pod uwagę przede wszystkim skutki działania oskarżonego, w szczególności stopień uszczerbku na zdrowiu oraz krzywdą którą to doznał pokrzywdzony nagannym zachowaniem oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze sposób działania oskarżonego, który wraz z D. B. (2) w zuchwały sposób zaatakowali pokrzywdzonego, a dodatkową okolicznością obciążającą są stosunkowo bolesne skutki zdarzenia dla pokrzywdzonego. Niemniej jednak uwzględnić przy wymiarze kary należało również fakt, że obrażenia choć bolesne nie spowodowały poważniejszych skutków dla zdrowia poszkodowanego.

Ponadto przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze również gwałtowne i wulgarne w znacznym stopniu zachowanie sprawcy w stosunku do pokrzywdzonego oraz znaczną jego uciążliwość. Podkreślić należy, że wypowiedane groźby pod adresem pokrzywdzonego wzbudziły w nim uzasadnioną groźbę spełnienia. Ponadto jako okoliczność obciążającą należało uwzględnić dotychczasową karalność oskarżonego [vide karta karna k. 33-35].

Dotychczasowa karalność w kontekście warunków i właściwości osobistych sprawcy wyklucza warunkowe zawieszenie kary, albowiem brak jest jakichkolwiek podstaw do przypuszczeń, że oskarżony pomimo zawieszenia kary nie popełni nowego przestępstwa.

W ocenie Sądu – biorąc pod uwagę całokształt zdarzenia, jak również warunki i właściwości sprawcy zasądzona w pkt II sentencji wyroku kwota nawiązki w wysokości 5.000,00 zł odpowiadają wadze czynu i rekompensują cierpienia związane z naruszeniem funkcji narządu ciała, które to obrażenia, choć bolesne nie zagrażały w poważny sposób życiu czy zdrowiu poszkodowanego.

Sąd w pkt III sentencji wyroku - na podstawie art. 624 § 1 kpk - biorąc pod uwagę sytuację oskarżonego M. Z. zwolnił go w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3. (...)

N.06.03.2017r.